

רוצים לנצח במלחמה? זה הנתון היחיד שצריך לעניין אותנו כרגע

written by מאיר בן שבת | 11.10.2023

זה לא אמור היה לקרות. התקפת הפתע של חמאס היא מכה קשה ביותר לדימוי ההרתעתי של ישראל ¹ מעבר למחירים הישירים, הכבדים מאוד, שהיא גבתה מאיתנו בגוף ובנפש.

ההתקפה הזו גם פוגעת קשות באמונם של האזרחים במערכת הביטחון. עוד יגיע הזמן של השאלות הקשות, של התחקירים ושל הלקחים. כרגע נכון להקדיש את כל הקשב והמאמצים להצלחת הלחימה ולחזק את ידיהם של המפקדים והלוחמים מכל גופי הביטחון, שבעודם כואבים את מחיר הכישלון, הם נדרשים לאסוף את עצמם ולהוביל את הלחימה הקשה נגד חמאס.

איך מונעים מחיבאללה להצטרף ללחימה?

אנחנו נמצאים באירוע שיש לו השלכות היסטוריות. לא רק חיבאללה, גם איראן וגם גורמים נוספים צופים במתרחש. ככל שהתגובה הישראלית נגד חמאס תהיה עוצמתית וקשה יותר, כך היא תשדר לחיבאללה שלא יהיה כדאי לו להצטרף ללחימה נגד ישראל. הפעולה הישראלית צריכה להפוך את התקפת הפתע של החמאס לנִכְבָּה (האסון) של עזה.

צה"ל צריך לכתוש את חמאס, להרוג כל מי שמשתייך לארגון ולהשמיד כל מה שקשור בו. יש לזנוח את דפוס הפעולות הכירורגיות ולהיפרד מפרקטיקות כמו "הקש בגג". האזהרות לתושבים ניתנו, וכעת הגיע זמנם של התותחים ולא רק של המטוסים.

עם כל הכבוד, הדיווחים על מספר התקיפות או על משקל הפצצות שהונחתו או על מספר המטרות שהופצצו ² לא מעניינים. הנתון היחיד שצריך לעניין כרגע הוא מספר המחבלים ההרוגים בעזה. לצערנו, בשכונה הקשוחה שבה אנו חיים זהו הדבר היחיד שמרתיע.

אין לישראל שום סיבה להיחפז במהלכי ההתקפה. השיקולים היחידים שצריכים להנחות אותה בכך הם שיקולים ביטחוניים ומבצעיים. אין לחשוש מלחץ מדיני בינלאומי ומ"סגירת שעון הלגיטימציה". כל עוד מוחזקים בעזה 130 ישראלים ³ ילדים וזקנים ⁴ הקהילה הבינלאומית תיאלץ להכיר בזכותה של ישראל להמשיך ולהילחם.

מעבר לכך, על צה"ל לייצר באופן מיידי "פרימטר ביטחוני" ⁵ מרחב של כ-300 מטר מזרחית לגבול, לכל אורכו, ולהודיע כי כל פלסטיני שייכנס למרחב הזה מסתכן בנפשו, ולקבוע בהתאם לכך את הוראות הפתיחה באש.

בתחום האזרחי: ישראל צריכה לראות עצמה משוחררת מכל שיקול אזרחי-כלכלי. יש לבטל את

פונקציית הקישור האזרחי לעזה (מת"ק), להטיל מצור מוחלט על עזה, לסגור כליל את המעברים בין ישראל לעזה, לרבות מעבר הדלקים והסחורות מכרם שלום, לרדד את אספקת החשמל ולשבש את פעילות התקשורת והאינטרנט ברצועה כולה.

איך מתמודדים עם התגובות בעולם לצעדים הנחוצים כעת?

בעולם מבינים היטב את הסיטואציה. מדינות העולם לא רוצות לחזור לעידן דאע"ש. חמאס החזירה אותן לכך. ההתקפה המפלצתית מספקת הצדקה מלאה לצעדים לא שגרתיים מצד ישראל. לא נכון לפעול תחת סטופר או מתוך חשש באשר לתגובת המערכת הבינלאומית.

מה לגבי ההשפעות הצפויות על זירת יו"ש?

להתרחשויות יש השפעות מנוגדות: מצד אחד, הן מעלות את המורל במחנה הפלסטיני ומספקות השראה לפיגועים נוספים. מצד שני, הפלסטינים ביו"ש מבינים שישראל כרגע כואבת מאוד ולא תגלה סובלנות כלפי התגרויות בה. אני סבור שיש להטיל סגר מוחלט גם על הפלסטינים משטחי יו"ש. בעת הזו יש למקד את המאמצים הצבאיים בעזה, ואין ליטול סיכונים לפיגועי השראה מיו"ש.

האם יש קשר בין התקפת החמאס להתקרבות בין ישראל לסעודיה?

קשה לי להאמין שלהתקרבות לסעודיה הייתה השפעה ממשית. בעיני חמאס זה יכול להיות בגדר של רווח אפשרי נוסף, אבל לא שיקול מרכזי.

מוקדם גם להעריך מהן ההשלכות של המצב על הנורמליזציה עם סעודיה, והאם זה מעמיד את הכול בסכנה.

בכל מקרה, אני מציע לא לראות את השאיפות שלנו לגבי סעודיה כשיקול שאמור לרסן את פעילותנו בעזה. גם ברחוב הסעודי מזהים את קווי הדמיון בין הברבריות של חמאס לזו של דאע"ש. לא כולם שם יגלו הבנה לפעולותיה של ישראל, אבל איש לא יפקפק בהצדקה.

יתרה מכך, בממלכה, כמו במזרח התיכון כולו, יידעו להעריך את מי שמגיב בעוצמה להתקפה כה נפשעת. בסופו של יום, שלום עושים עם החזקים.

פורסם בעיתון גלובס בתאריך 11.10.2023